

mærkede Forhold til Stede. Sagen trak imidlertid stadig ud, men saa indtraadte der to nye Forhold, som medførte, at Beboerne igen lod høre fra sig. Der skete det, at Bjørnsholm Kirke overgik til Selveje, og at der oprettedes en Koloni for aandssvage paa Livø, saaledes at der dør, ved at der kom en hel Del Funktionærer, blev større Brug for Præsten. Man indgik da den 5. Juni 1911 igen med et Andragende til Ministeriet om Opførelsen af en Kirke i Overlade og Ansættelse af en Kaldskapellan til at betjene Bjørnsholm og Hylbjerg Sogne. For dette Andragende kan der anføres mange gode Grunde. De nævnte Pastorater har tilsammen en Udstrækning af ca. 3 Kv. Mil og har 6 Kirker med kun to Præster. I Bjørnsholm-Malle Pastorat bor der ikke mindre end 2,500 Mennesker, afset fra Landsbyen Ranum, der alene har 800 Indbyggere og desuden Seminariet med ca. 100 Elever. Dertil kommer, at Bjørnsholm Kirke ligger fuldstændig i den ene Side af Sognet, ja i Grunden i et Hjørne, adskilt fra den øvrige Del af Sognet ved to større Herregaardes Marker, Bjørnsholm og Lundgaard, saaledes at i Virkeligheden alle Beboerne i Sognet har over en halv Mil til Kirke, ja mange har indtil halvanden Mil. Det er derfor, Beboerne ønsker den ene Kirke nedlagt og en ny opført, idet der kun bor ganske enkelte ved den nuværende Kirke, og kun ganske enkelte faar længere til den nye Kirke. Derfor staar Beboerne fuldstændig enige i Kravet om Opførelse af en ny Kirke i Overlade. Som Regel er det, naar man ønsker en Kirke flyttet, saaledes, at nogle af Beboerne er imod det, men i dette Tilfælde er slet ingen af Beboerne imod, alle er for at faa Kirken flyttet til Overlade, og de har vist deres store Interesse for Sagen ved, at de, som før sagt, har tegnet et Bidrag af 7,500 Kr. til Kirkens Opførelse. Som jeg sagde før med Hensyn til Fiskerihavnen, kan man ikke altid regne med, at den Omstændighed, at Beboerne vil yde et Tilskud, er et Tegn paa en særlig stor Trang, men jeg tror at turde sige, at i dette Tilfælde er den Omstændighed, at Beboerne vil yde et saa stort Bidrag af deres private Lommer til Kirkens Flytning, virkelig et Tegn paa, at der er stor Trang til Stede. Jeg vil slutte med at henstille til den højtærede Kultusminister, at der snart gøres noget i denne nu 5 Aar gamle Sag. Afstandene deroppe er saa store, at jeg mener, at Ønsket om Kirkens Opførelse er fuldt berettiget. Jeg vil henstille, om der ikke

allerede paa det foreliggende Finanslovsforslag kunde optages en Bevilling til en ny Kirke i Overlade. Der er sikkert ikke mange Steder, hvor det er mere paa-trængende, at Staten træder støttende til ved Opførelsen af en ny Kirke. Der kan siges: Beboerne ønsker jo ogsaa, at der ansættes en Kaldskapellan. Ja, men de ønsker først og fremmest Opførelsen af en ny Kirke. Det andet kommer i anden Række og kan maaske ordnes samtidig med den nye Præstelønningslov, der nu er forelagt.

Jeg skal derefter gaa over til at om-tale et Spørgsmaal af mere politisk Art. Det er jo med næsten almindelig Tilslutning, Trontalen er blevet modtaget. Ogsaa jeg vil udtale min Glæde over den, i Særdeleshed for saa vidt den bebudede en samlet Forfatningsrevision, hvorved begge Ting skulde bringes i nærmere Overens-stemmelse med den brede Befolkning. For enhver Sag, bag hvilken der staar et Folkekrav eller et Folkeønske, kommer før eller senere den Tid, da Sagen er moden til Løsning, og det forekommer mig, at med Hensyn til Forfatningsforandringen maa Tiden nu snart være inde, da den maa og kan løses. Højres Flertal i Salen her oven- over er jo nu sunket ned til kun 1, men det vilde sikkert være sangvinsk at tro, at Højre selv vil give Afkald paa den privilegerede Valgret, det nu raader over. I saa Tilfælde kan Sagen jo kun løses ved forenet Arbejde af Venstre, Radikale og Socialdemokrater. Men Tegn paa Støtte fra den Side har det egentlig ikke været, at vi i Sommerens Løb har hørt og set, hvordan radikale Talere rundt omkring paa Møderne i Landet har søgt at eksaminere Venstres Ministre og Venstres Rigsdags-mænd om et Forslag, som ikke er fore-lagt, men som forhaabentlig nu snart bliver fremlagt paa Rigsdagens Bord. Det er dog egentlig ikke Tegn paa Støtte, at man søger at udsaa Mistillid til de Mænd, der skal gaa i Spidsen, naar den Sag skal løses. Denne Eksamination forekommer mig saa meget mærkeligere, som man fra den Side i sin Tid, da man sad inde med Re-geringen, ikke var saa overdreven meddel-som med Hensyn til sine Planer. Jeg ved vel, at der var de radikale Ministre, der i sin Tid, for at bruge et jydsk Udtryk, „sagde nok“; men der var andre, der var mindre meddelssomme. Jeg sigter derved til den daværende højtærede Konseilspræsi-dent, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det var ret vanskeligt at faa at vide, hvorvidt man fra den Side vilde overholde